

streken, van 't begin van dit jaar af, telkens nieuwe kies-vereeningen gevormd werden. En niet minder groeide van allen kant de concurrentie aan. Concurrentie onder de partijen die sinds lang bestonden; concurrentie van nieuwe partijen die zich vormden, men spreekt nu reeds van zes in aantal. En niet minder concurrentie in eigen kring van fracties, die thans zelfstandig willen optreden, en tegen *uw* kandidaten *hun* eigen candidaat willen overstellen. Vandaar dan ook, dat men er niet aan denkt, zijn stembusactie eeniglijk voor de nu komende drie jaren in te zetten, maar veeleer zich opmaakt om een geheel nieuwe politieke periode te ontsluiten, ook al mocht 't zijn, dat de nieuwe inzet eerst na drie jaar zou kunnen doorwerken. Het geheele verkiezingswerk heeft door het nieuwe artikel 80 van de Grondwet een zoozeer gewijzigden vorm aangenomen, dat men zich als in een andere electorale wereld voelt overgeplaatst. Eerst na afloop van de eerste stembus zal men in staat zijn over de details, die ons wachten, te oordeelen; maar in algemeenen zin is de stemming waarin men ongemerkt overgaat, toch nu reeds te gissen. Eerst later wacht ons het feitelijk overgaan in die nieuwe gedachtenwereld, doch nu reeds wil men er zich door bezielen laten. Voorop sta hierbij, dat de grondslag van onze partij ook in die nieuw in te luiden periode uiteraard blijven moet wat hij van meetaf was. Het „bij de gratie Gods” moet ons partijleven ook in de nu dagende periode beheerschen. Wie dit grondbeginsel en uitgangspunt varen liet, hield kort en bondig op Antirevolutionair te zijn. Van *Boven* moet ons de drijfkracht in de ziel varen, of we zijn revolutionair. Vanzelf kan uit dien hoofde de band aan het Woord niet worden losgerafeld; anders toch zou 't „bij de gratie Gods” tot een ijdele klank op onze lippen verflauwen. Aan de historie der vaderen hebben we ook nu onze glorie te ontleenen, of onze Calvinistische toenaam verloor zin en beteekenis. Evenzoo blijft onze gang aan de lijn gebonden, in wier richting Groen van Prinsterer's ver vooruitziende blik ons zoo menig eindpunt reeds had uitgestippeld. En evenzoo blijft het de roeping onzer voorgangers en leiders, om het geheel van onze staatkundige positie in steeds deger samenhang door te denken. Doch dit alles